

Urania Bulletinen

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 12 – Høsten 2010

HØST 2010

Et ord som blir sagt i alvor og skjemt –
kan brenne seg fast og aldri bli glemt.

Et ord kan gi glede, håp og tro,
et ord kan gi sår som aldri vil gro.

Så velg dine ord med forstand og takt –
for husk - et ord har makt!

(ukjent)

LEDER

OVERMESTER HAR ORDET

Kjære alle mine Urania-søstre!

En sommer er over er det en kjent og kjær sang som sier. Vi kan vel ikke annet enn å si oss enig i det – dessverre. Forhåpentligvis har de fleste av oss fått ladet batteriene og starter høsten med rett rygg. Og høsten – ja den er kommet.

Trærne begynner å få både rødskjær og gulskjær. Vakkert er det – men jeg skal

bare være helt ærlig på det faktum at vinter ikke er min sterke side.

Da er det godt vi har vår kjære loge ☺. Høstterminen har kommet godt i gang. Med hånden på hjerte tror jeg vi kommer til å gå spennende tider i møte.

Urania har fått sin Distrikts Stor Sire (DSS) – Elna Kjær Meyer. Det er vi veldig stolte av. Ny Storrepresentant er valgt i Urania, og det ble vår kjære Eks OM Gunvor Loe Andresen. Den 13. september fikk vi tre nye søstre. Vi har virkelig hatt en pangstart på denne høstsesongen og ønsker de i nye embeter lykke til og våre tre nye søstre hjertelig velkommen til Loge nr 2, Urania.

I skrivende stund har akkurat Embetskollegiet kommet ifra en fantastisk helg i Horten hos vår nye DSS. Vi har hatt et meget effektivt embetsmøte. Dere kan bare glede dere mine kjære søstre. Høsten vil bære preg av en opplevelsesrik og innholdsrik logeperiode. Mye vil skje på ettermøtene, og vi skal vel heller ikke se bort ifra at det vil bli litt mer innhold også inne i selve logesalen. Men – DERE MÅ MØTE FOR Å KUNNE OPPLEVE DETTE. MØT SÅ OFTE DERE KAN OG STØTT OGSÅ OPP OM ETTERMØTENE VÅRE.... Litt om det som vil skje på ettermøtene kan dere lese om på neste side i denne utgaven av Bulletinen.

Med disse ord vil jeg få ønske alle mine kjære Urania-søstre hjertelig velkommen til denne høstterminen. Jeg gleder meg til å se dere alle sammen på våre logemøter.

Høstklem i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Mona

den alltid oppofrende OM

UNDERMESTERS HJØRNE

Kjære søstre.

Så er vi alt i gang med enda en termin som jeg håper vil gi oss mange utfordringer og hyggelige møter.

Etter påtrykk til kjøkkenet har vi endelig fått et godt utvalg av småretter å kose oss med. Jeg vil derfor - når mulig - benytte disse og håper at det faller i smak. Vi prø-

ver og ikke å ha så store tunge middager sent på kvelden.

Jeg vil gjerne høre fra dere om dette er en god løsning.

Vi har også lagt oss i selen for å gjøre ettermøtene mer attraktive.

Dette kan dere lese mer om under programmet på sekretærs spalte.

Dessuten har vi tenkt å starte en lesestafett hvor søstrene selv leser et dikt, en liten morsom historie eller annet de vil dele med oss. Vi håper ved dette at flere søstre vil være til stede ved ettermøtene også.

Jeg ønsker dere alle en flott termin og håper å se så mange som mulig utover høsten.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Wenche Ødegaard

SEKRETÆRS SPALTE

Ja, kjære søstre.
Så er høstsemesteret i full gang.
Jeg håper dere alle har hatt en fin og

avslappende sommer.

Vi har allerede startet med en innvielse,
og det blir full fart med 1., 2., og 3. grad.

Vi har fått 3 nye søstre som ble innviet
mandag 13.september.

Vi ønsker dem hjertelig velkommen til vår Loge.

Karen Skofteland har fått ny e-mailadresse:
kskof@broadpark.no

Randi Schønland har flyttet
fra Folke Bernadottes vei 45 til 43.

Hilde Kiel Paulsen er i ferd med å flytte opp til
Odd Fellow Seniorboliger. Hennes nye adresse blir:
Folke Bernadottes vei 43, 0862 Oslo.

15. sep	Madsen, Ann Helen	55 år
18. sep	Fasting, Else-Karin	78 år
22. sep	Lund, Solveig M H	92 år
25. sep	Granli, Brit	93 år
27. sep	Salvesen, Annelise	77 år
28. sep	Bremerthun, Guri	52 år
04. okt	Stillesby, Ingrid	91 år
09. okt	Mæhlum, Monica	72 år
10. okt	Ulrichsen, Kari	68 år
27. nov	Paulsen, Hilde K.	54 år
02. des	Lie, Margrete	49 år
02. des	Meyer, Elan Kjær	61 år
04. des	Jarodd, Inger	74 år
06. des	Halseth, Laila S	71 år
18. des	Allen, Wenche N.	65 år
19. des	Mårteig, Tove	68 år
24. des	Wenche Høgåsen	60 år
25. des	Bragne, Reidun	60 år
26. des	Krigsvoll, Liv	76 år

MØTEPROGRAM HØSTEN 2010 URANIA

DATO	MØTE	SAL	SE HER SE HER... HVA SKJER PÅ EFTERMØTET?
30.aug	Arb.møte	A	
13.sep	Innvielse	A / Galla	Randi Wickmann vil underholde!
20.sep	Formiddagstreff	B-lobby	
27.sep	1. grad	A	Sang av Gro! (Datter av vår Storrep.)
04.okt	klubbaften	Grønne	Kåseri av en forfatter!
11.okt	Arb.møte	A	Foredrag!
18.okt	Formiddagstreff	B-lobby	
25.okt	2. grad	A	Bror John Esben vil underholde oss!
08.nov	3. grad	B / Galla	Underholdning av sangkor!
14.nov	MINNELOGE	A	NB!!!! SØNDAG KL 11:00
15.nov	klubbaften	"Hjemmet"	Overraskelse hva som skal skje!
22.nov	Sosiaften	C	Ulf vil underholde. Han er helt fantastisk!
06.des	Veteranaften og julemøte	C / Galla	Her klarer vi å underholde oss selv. Bare vent å se!
13.des	Formiddagstreff	B-lobby	
17.jan	Nyttårsloge	B / Galla	Første møte etter jul GALLA

Det er satt opp 2 klubbafterner i høstterminen.
Det er satt opp 3 formiddagstreff i høstterminen.

Inge Lis Bratland
Kantarellen Terrasse 25
1286 Oslo
Tlf.: 22 61 89 17 mob.: 92 49 03 70.
e-mail: nortoy@online.no

Kari Gerd Grønberg
Fagerheimgaten 18
0475 Oslo
Tlf.: 22 37 98 15 mob.: 95 10 36 88.
e-mail: gronberg@frisurf.no

Torunn Eva Klemp
Thorvald Meyersgt. 5 – leil. 606
0555 Oslo.
Tlf.: 23 43 82 50 mob.: 48 00 72 00.
e-mail: to-eklem@online.no

ORDENSHUSET I AARHUS, DANMARK

I sommer var Mona og jeg i Aarhus. Vi var og besøkte Ordenshuset der sammen med søster Kirsten Holm Dieckmann fra Ebeltoft, som er medlem av Loge Debora i Aarhus. Vi ble kjent med Kirsten på Re-bekkasøstertreffet i Oslo i juni. Hun tok oss med på en liten sightseeing i Aarhus. Ordenshuset var en nydelig bygning, med flott utsikt, som dere kan se på bildet. Dessverre kom vi ikke inn i Logesalen. Vi hadde noen

fine timer sammen med Kirsten, og spiste lunch med henne. Hun er sykepleier, og jobber en del i Norge. Mona og jeg var også i Drammen og besøkte henne etter ferien da hun jobbet der. Jeg er som vanlig tilgjengelig på tlf. og mail hvis dere trenger bistand til noe. Bare ta kontakt. Minner dere igjen på mitt tlf.nr.: 913 62 985. Ha et godt høstsemester alle sammen.

Wenche Høgåsen

SØSTER OM, MINE SØSTRE! - SEPTEMBER 2010

Først av alt må jeg få gratulere Loge Urania med Eks OM Gunvor Loe Andresen som ny Storrepresentant! Derne, Gunvor: Lykke til i ditt nye embede. Et viktig embede som kan få enda større betydning i fremtiden.

Sist, men ikke minst må

jeg få takke logen – søstrene for at dere har gitt meg så mange interessante år som Storrepresentant. Jeg vil også takke for all oppmerksomhet og alle gratulasjoner jeg har fått i det siste. I mitt nye embede som utnevnt Distrikt Stor Sire i Distrikt nr. 1, vil jeg trenge all den støtten jeg kan få i de kommende fire år.

Logene er en treningsarena for dannelse og personlig utvikling. Derfor er det så viktig at vi gjør hverandre gode gjennom øvelse, gode gjerninger kunnskapsdeling og verdig opptreden i logen og søstrene i mellom. Om vi leser den nye Stor Sires tiltredelsestale og hans siste ledere i DE TRE KJEDELEDD, er det et kunnskapsløft han ønsker

seg. Det er retningen. Et kunnskapsløft kan innebære nivåheving i alle ledd: Forståelsen og gjennomføring av ritualene, ledelse, etisk standard, godt samhold mellom søstrene, de gode gjerninger.... listen er lang.

Dette kan jo virke voldsomt, men er det ikke. Det er snakk om å bevisstgjøre seg sin rolle, sitt medlemskaps plattform og være i "flytsonen" for personlig utvikling og organisasjonsmessig utvikling. Vi vet enda ikke hvilke konkrete tiltak Stor Sire kommer med, men Storembedsmannsmøtet i oktober vil sannsynligvis avsløre mye. I dette arbeidet vil jeg være avhengig av dere og håper dere vil støtte meg når jeg ber om hjelp i de kommende år. Jeg refererer Søren Kierkegaard:

Å prøve noe nytt, er å miste fotfestet for en tid. Og ikke prøve, er å miste seg selv.

Det er med stor ydmykhet jeg velger å prøve noe nytt når jeg nå tiltrer som Distrikt Stor Sire.

Med søsterlig hilsen i V., K. og S
Elna Kjær Meyer

DEN ROSA SANGEN – INNVIELSE

Mel. Mannen ville fra nissen flytte

Et kjærlig fadderbarn du nå oss bringer
For hennes vennskap skal nå få vinger
Fra hennes kjærlighet vil alle få
% For hun har hjerte med vinger på %

Så ny og vakker med håp i blikket
Din nye livsvei har startet tikke
Nå har du startet din Loge-vei
% Hvor vi skal stå her og hjelpe deg %

Nå kan du åpne ditt vakre indre
For sammen takler vi alle hindre
For vi er trygg på din ærlighet
% Om Vennskap, Sannhet og Kjærlighet %

Så kjære deg du har blitt vår søster
Ditt nye liv og med hellig løfter
Vi håper veien blir fin å gå
% Og bringer lykke med stjerner på %

Søster Unni Hildebrand
13.09.2010

*Det går gjennom livet
en selsom dobbelklang -
av sorg og av glede
av døds- og jubelsang.
Der lagdes om vår panne
en dobbeltydig krans
av torne og av roser -
av smerte og av glans!*

Inger Olsen f. 23. aug 1943 – d. 19. sep 2010

MINNEORD

Det var med stor sorg vi søndag morgen den 19.09.2010 mottok det triste budskap om at vår kjære Inger hadde sovnet stille inn samme morgen. Hun ble bare 67 år gammel. Hun ble bisatt onsdag 29.09.2010 fra Østre Gravlunds store kapell.

Søster Inger Olsen var for Odd Fellow-ordenen nesten dennes ansikt utad. Sammen med sin mann og logebror – Finn – har de de siste årene hatt ansvaret for garderoben. Inger Olsen var faktisk en av de personer man møtte aller først når man gikk inn dørene til ordenslokalene.

Inger har hatt mange verv både i egen loge og i lei- ren. Hun hadde alltid et smil og noen gode ord å komme med. Positiv som få – det var aldri nei i hennes munn. Inntil sykdommen tok tak i henne, så møtte hun på hvert eneste logemøte og hvert eneste leirmøte. Jeg var så heldig å besøke henne sammen med søster sekretær 3 dager før hun sovnet rolig inn. Den dagen var hun faktisk nesten sitt gamle jeg – fleipet litt, skjennet på meg fordi jeg var for treg, ja i det hele tatt så var vi veldig positivt overrasket. Men jeg hadde en liten dårlig følelse – og dessverre fikk jeg rett.

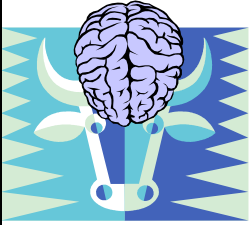
Hun var en søster som aldri stakk seg frem – men du verden som hun arbeidet i kulissene. Inger var jo alltid til stede og hun hjalp alltid til.

Søster Inger Olsen var en Urania-søster på sin hals. Hun elsket sin loge helt til det siste. Hun fortjener all vår respekt. For vår egen loge så er det et stort tap når en av våre egne søstre forlater denne verden. Det vil være et tomrom som det vil ta tid å fylle opp.

Våre tanker går nå til hennes nærmeste – mann, barn og barnebarn.

Med dette lille sitatet av Goethe lyser jeg fred over Ingers minne:

”Over alle fjelltoppene finnes freden. I alle tretoppene oppfattes knapt et vindpust. De små fuglene i skogen er tause. Bare vent litt, snart vil også du ha fred.”

HURRA FOR HJERNEN Siden hvor Unni skriver litt på ”siden”

Hei igjen alle mine søstere! Denne gangen vil jeg gi dere en sann historie som både er til ettertanke - og litt skremmende.

*Faktastil om Kua, skrevet av en barneskoleelev😊

Historien om kua.

Kua er et husdyr.... Men den kommer også utenfor huset. Og den lever ofte på landet, men den kommer også inn til byen, men bare når den skal dø.

Men det bestemmer den ikke selv.

Kua har syv sider... Den øverste siden – Den nederste siden – Den forreste siden – Den bakerste siden – Den ene siden – Den andre siden – Og den innvendige siden.

På den fremste siden sitter hodet... Og det er fordi hornene skal ha noe å sitte fast på. Hornene er av horn og de er bare til pynt. De kan ikke bevege seg, men det kan ørene. De sitter ved siden av hornene. Kua har to hull foran i hodet. De kalles ku-øyer. Kuas munn kalles mule. Det er nok fordi den sier muuhh.

På den bakerste siden sitter halen... Den bruker den til å jage vekk fluer med, så de ikke faller ned i melka og drukner.

På den øverste siden – Og den ene siden – Og den andre siden, er det kun hår... Det heter ku-hår og har alltid samme farge som kua. Fargen til kua heter ku-lør.

Den nederste siden er den viktigste for der henger melka.

Og når budeia åpner kranene så renner melka ut. Når det tordner så blir melka sur... men hvordan den blir det har jeg ikke lært meg ennå.

Kua har fire ben... De heter ku-ben. De kan også brukes til å trekke ut spiker med.

Kua spiser ikke så mye, men når den gjør det spiser den alltid to ganger. De fete kuene lager helmelk. Når kua har dårlig mage lager den ost. I osten er det hull. Men hvordan den lager hullene har jeg heller ikke lært ennå.

Kua har god luktesans.. Vi kan lukte den på lang avstand. Kuas valper heter kalver.

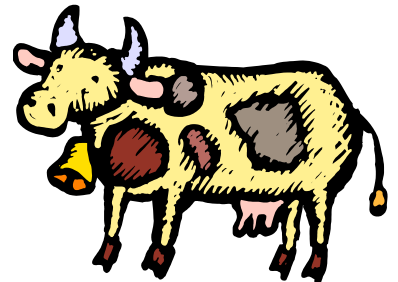
Kalvenes far heter okse, og det gjør kuas mann også. Oksen lager ikke melk og er derfor ikke et pattedyr.

Den som kommer og henter kua når den blir gammel heter ku-fanger. Den sitter ofte foran på biler. Så blir kua slaktet, man heller melka på pappkartonger som vi kan kjøpe på butikken.

Kuas fire ben blir sendt til snekkeren. Det kalles gjenbruk.

Som man kan se er kua et nyttig dyr. Og derfor liker jeg kua veldig godt.

Lærerens kommentar: Jeg har aldri lest noe lignende!

Ha en fin høst – og drikk masse melk.

Søster Unni Hildebrand

PLANBARNET VÅR

Som kontaktperson mellom Plan og Urania for Suraj-kumar Tharu har jeg mottatt følgende brev angående regler for gaver til fadderbarna. Her er det viktigste i et utdrag:

”Det har blitt gjort en undersøkelse og det viser seg at barna selv har blandede følelser for gaveordningen. Barna har fortalt at noen får leker og ting regelmessig, mens andre aldri får noe.

Noen føler seg da glemt, mindre verdt og det stemmer ikke med hvordan Plan skal jobbe.

Plan har hatt gode hensikter med gaveordningen, men ser nå at det dessverre kan skape sjalusi og splittelse blant barna. Så man oppfordres til å sende en liten skriftlig hilsen og eventuelt bilder.

Plan har gitt barna beskjed.”

Brevet er undertegnet Helen Bjørnøy, Generalsekretær og kan leses i sin helhet - om ønskes – ved henvendelse til meg. Jeg mottar også PLANposten dersom du vil lese disse bladene.

Som jeg har skrevet tidligere sendte jeg Suraj-kumar et lite postkortalbum med bilder av Oslo

med tilhørende tekst til hans 11 årsdag. Da han fylte 12 år i fjor fikk han to lekehelikopter.

Dette takker han for i nylig mottatt brev:

Til 13 årsdagen nå i sept. sendte jeg da (p.g.a. overnevnte utdrag) et brev lagt inni et kort med fotballmotiv.

Han liker jo så godt å spille det. Jeg skrev også at vi alle tenker på ham og at han sannsynligvis vet hvorfor vi ikke kan sende ham gaver fremover.

Anna Marie (Mimmi) Knudsen.

Kopi av brevet er såpass dårlig at jeg gjengir innholdet her:

"Plan Nepal

Sponsored Child Response Letter.

Dear Knutsen, Namaste! Date jul, 2010

I am fine here and hope the same for you over there. Yes, I am twelve years now.

I am very happy that you love me and wish me my birthday. I received the toys

that you sent me from the far country Norway on the occasion of my birthday.

I am very happy for that.

I am now studying in class seven. My study is going well. I go to school regularly.

I enjoy doing my homework's. I obey my parents and love playing w with my friends.

So my days are going on. I hope that you will keep writing to me in coming days too.

This is all for today. You are always in my thoughts.

Thank you.

Written by: SC himself

This letter has been translated by: Suchita Thapa

*Vi gratulerer vår nye Storsekretær
Svanhild Sandem - vår nye Dist-
rikt Stor Sire Elan Kjær Meyer og
vår nye Storrepresentant Gunvor
Loe Andresen med sine nye verv.*

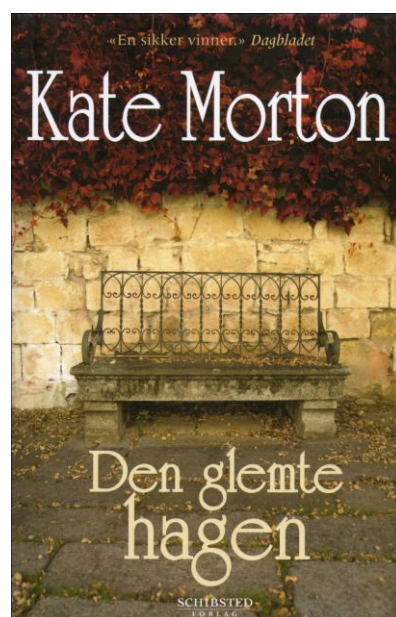
Det er en stund siden jeg leste denne boken så jeg velger å bruke utdrag av anmeldelsen på bokens omslag!

Året er 1913 og ombord på en båt mellom England og Australia blir en liten pike funnet. Hun er helt alene og det eneste hun husker er en kvinne som har lovet å passe på henne. Piken kaller henne Forfatterinnen. Men denne kvinnen er forsvunnet. I 1975 følger vi Nell, en eldre dame som reiser til England for å "finne røttene" sine. Hun reiser til Cornwall, godset Blackhurst som en gang tilhørte den aristokratiske familien Mountrachet. I 2005 møter vi Cassandra som da får en arv etter sin

bestemor Nells død. Arven er et lite hus på godsets grunn. Vi ledes gjennom mystikk, hemmeligheter, minner, kjærlighet, den "glemte hage" og Cassandra som løser det gamle mysteriet om den lille piken.

Det er en vakker, leseverdig bok som kom ut i 2008. Debut boken til Kate Morton – TILBAKE TIL RIVERTON – 2006 – vil jeg også sterkt anbefale.

Anna Marie (Mimmi) Knudsen.

Høstvise

Veien hjem var mørk og lang
og ingen har jeg møtt,
nå blir kveldene kjølige og sene.
Kom hit og trøst meg litt,
for nå er jeg ganske trøtt,
og med ett så forferdelig alene.
Jeg merket aldri før at mørket var så stort,
går og tenker på alt det som jeg burde.
Det er så mange ting som jeg skulle sagt og
gjort, men det ble så veldig lite jeg gjorde.

Skynd deg nå elskede, skynd deg å elske.
Dagene mørkner minutt for minutt.
Tenn våre lys, det nærmer seg natten,
snart er en blomstrende sommer slutt.

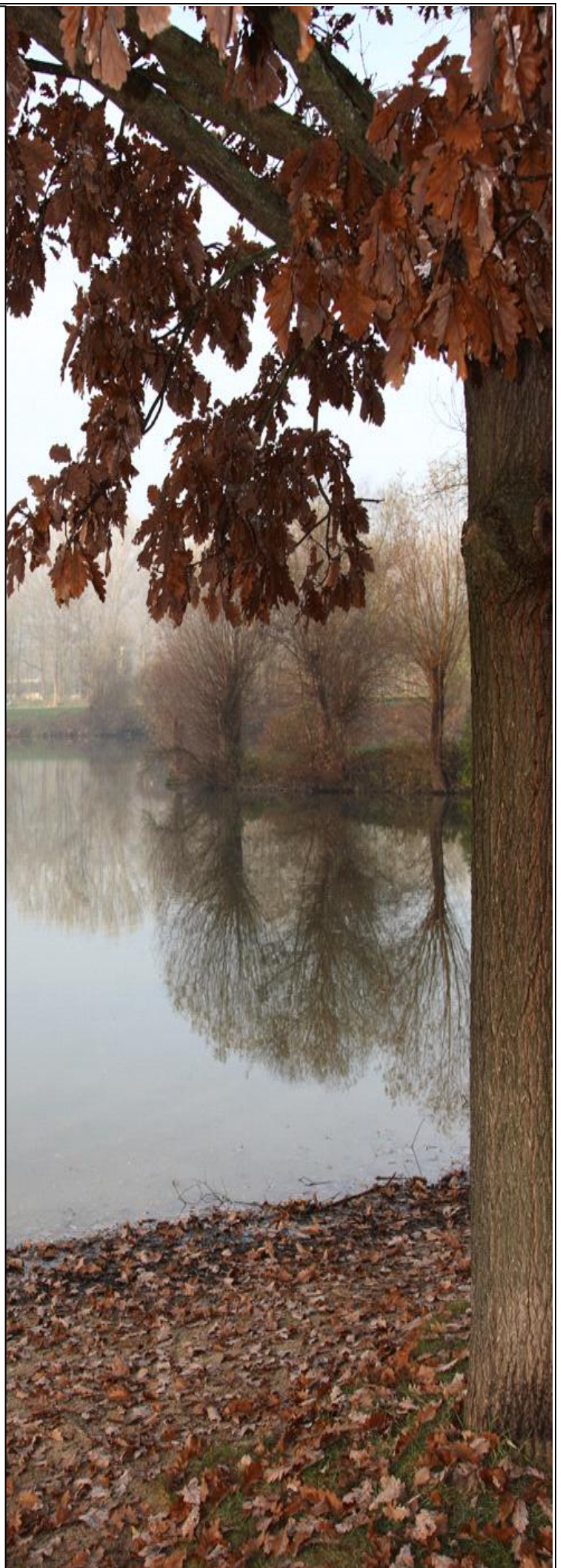
Jeg leter etter noe som vi kanskje glemte
helt, men som du kunne hjelpe meg å finne.
En sommer går forbi, den er alltid like kort.
Den er drømmen om det vi kunne vinne
Men du vil kanskje komme før skumringen
blir blå, og før engene står tørre og tomme.
Kanskje finner vi hverandre,
kanskje du og jeg kan få se det blomstre før
dagen er omme.

Skynd deg nå elskede, skynd deg å elske.
Dagene mørkner minutt for minutt.
Tenn våre lys, det nærmer seg natten,
snart er en blomstrende sommer slutt

Nå blåser stormen ute og stenger sommerens
dør, det er for sent til å danse og leke.
Jeg elsker kanskje mindre enn det jeg gjorde
før, men mer enn du noen gang får vite.
Nå ser vi fyr som blinker på høstens lange
kyst, hører bølgene slå imot stranden.
Ett eneste er viktig og det er hjertets lyst
og at vi får være sammen med hverandre.

Skynd deg nå elskede, skynd deg å elske.
Dagene mørkner minutt for minutt.
Tenn våre lys, det nærmer seg natten,
snart er en blomstrende sommer slutt.

Tove Jansson / Erna Taura

Ditt sinn monne flyve så vide omkring
det er som du glemmer de nære ting,
det er som du aldri en time har fred,
Du lengter bestandig et annet sted.

Du syns dine dager er usle og grå,
hva er det du søker, hva venter du på?
Når aldri du unner deg rast eller ro,
kan ingen ting vokse og intet gro.

Gå inn i din stue, hvor liten den er,
så rommer den noe ditt hjerte har kjær.
På ropet i skogen skal ingen få svar.
finn veien tilbake til det du har.

Den lykken du søker bak blånende fjell,
kan hende du aldri har eiet den selv.
Du skal ikke jage i hvileløs ring,
men lær deg å elske de nære ting.

Arne Paasche Aasen

Urania Bulletinen

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18.april 1913
Utgave nr. 11 – Sommeren 2010

Redaktør Kari Ulrichsen
Redaksjonskomitè:

Kirsti Uhlmann

Brit Iser

Guri Bremerthun

Webansvarlig:

Elisabeth Buntz

Fotograf:

Randi Schönland

Redaksjonens hjørne

Bruk dagen godt.

*Det ganger seg så lite hva godt har du
ment,
om ikke du gjør det før alt er for sent.*

For sent - er for sent.

Det er alt en kan svare.

*Din kjærligste tanke, ditt varmeste ord
er blomster som visner mens såkornet
gror.*

*Det er ikke nok at vi stadig får høre
om alt det du engang har tenkt å gjøre.*

*En dag lukkes døren for det du har
tenkt.*

Den dag er hver eneste mulighet stengt.

*Det haster - du må ikke nøle så lenge
at dagene stjeler den tid du kan trenge.*

*Et skjebnetungt ord er det nakne " for
sent ".*

*En nådeløs dom, men svært ofte for-
tjent.*

Og om du vil slippe å høre den siden:

*Bruk dagene godt mens du ennå
har tiden.*

Av Arne Paasche Aasen

INGER JOHANNE JAMLI F. 17.MAR 1930 – D. 19. SEP 2010

MINNEORD

Det var med stor sorg vi mandag formiddag mottok det triste budskap om at vår kjære Inger Johanne hadde sovnet stille inn søndag 19.09.2010 om kvelden. Hun ble 80 år gammel. Hun ble bisatt tirsdag 28.09.2010 fra Ullern kapell.

Inger Johanne Jamli var en beskjeden person som gjorde veldig lite av seg. Men et elskelig og positivt vesen var hun de årene hun møtte. Hun var et meget ivrig medlem av Odd Fellow-koret.

Entusiasmen til sangen gikk nesten foran alt. De siste årene ble hun rammet av sykdom og kunne derfor ikke møte så ofte i egen loge. Dessverre var det ikke så mange som ble ordentlig kjent med henne – men ikke desto mindre så var hun en Urania-søster.

Det er alltid trist å miste en logesøster og det er også et tap for vår orden. Slike tomrom vil det alltid ta tid å fylle opp. Våre tanker går nå til hennes nærmeste familie.

LILITH

"Adams første kone" sto det i et kryssord i Aftenposten. Første kone - tenkte jeg - var han gift med en annen før Eva?

Ja, - hun het Lilith, også skrevet Lilit. Ifølge tidlig hebraisk mytologi var hun Adams første kone. Lilith var skapt av jord, akkurat som Adam, og derfor skulle de (med unntak av kjønn) være like perfekte. Forskjellen på de to var at Lilith ville være alene om å være "på toppen" under "akten". Symbolsk betyr dette at hun satt seg selv høyere enn sin mann, og konsekvensen ble selvfølgelig at

Gud kastet henne ut av Edens hage - samtidig som hun ble dømt til å være mor for alle onde ånder og demoner. Lilith ble så konen til demonenes leder, Ashmadai, og dronning over demonene.

Ifølge folketroen er hun en trussel for kvinner under fødselen og også nyfødte. Hun arbeider helst om natten. Lilith er et symbol for den "dårlige" mor. Hun er forførerinnen som prøver å stjele sæd fra menn når de sover? Hun symboliserer sjalusi og onskapsfull hevn.

Søster Kari Ulrichsen

Mamma er best!

Jeg var ute og gikk med min 4 år gamle datter.

Hun plukket opp noe fra bakken og puttet det i munnen. Jeg tok det fra henne, og sa til henne at det fikk hun ikke lov til.

Hvorfor det, spurte hun

Fordi den har ligget på bakken, og du vet ikke hvor den har vært, den er skitten og kan være full av bakterier.

Da ser hun opp på meg og sier full av beundring -

Mamma, hvordan vet du alt dette.

Jeg var nødt til å tenke raskt. Alle mammaer vet sånt, det er en del av mammatesten. Det er sånne ting vi må vite ellers blir vi ikke mammaer.

Vi gikk videre en stund og min datter var stille i 2 - 3 minutter før hun plutselig utbrøt:

Nå forstår jeg! Hvis man ikke klarer testen - da blir man pappa da!

Akkurat, svarte jeg leende

Kjære guten min.

Æ skriv det hær breve sakte for æ veit at du itj læs så fort. No bor vi itj der vi bodd før længer, da du dro hjemmafra. Far din læst i avisa at dæm flæste uløkkkan skjer i hjemmet, så vi har fløtta. Æ kainn dessværre itj sænn dæ nå adræss, fordi dæm som bodd her før oss tok me sæ veiskilte å husnømmre når dem fløtta, så dæm itj trængt å skift adræss sjøl. Huse 'e skikkelig fint. Det e te å me ei vaskemaskin hær. Men æ e itj så sikker på om dein fungere helt bra. I forrige uke så hadd æ oppi nann klær, trækt i snora - å sia har æ itj sjett dæm.

Det va to låkk på denj, men vi har itj bruk for låkkan på bade der maskina står, så de eine bruke vi te brødfjøl. Den anjer va det et stort høl i så det har vi som ramme roindt bilde av en beste'far.

Være e fint da. Det regna berre to gang i forrig uka.

Første gangen regna det i tre daga å ainner gangen i fire..

Når det gjeld denj jakka du villa at æ sku sænn dæ, så sa'n onkel Jonas at deinn villa bli aillt for tung å sænn i posten, mæ aill knappan på. Så æ kløpt dæm av, å la dæm i innerlomma.

Søstra di fikk nættopp en onge. Æ har itj hørt om det vart gut eill pi,

så æ kainn itj sei om du har vorte onkel eill tante.

Hainn onkel Harry datt oppi ei tønn' me heimbreinnt i forrig vekka.

Vi prøvd å dra'n opp, men hainn bære flira å villa itj kom opp.

Te slutt drukna'n da. Vi fikk'en kremmert å hainn breinn ein da.

Eillers så har det itj skjedd så vældig mytji her...

Klæm fra Mamma

PS! Æ skulla ha seinnt dæ nå pæng, men kommfoluitten va aillerede ijænnklistra.

Fra Karin Pedersen

KJÆRE ALLE MINE SØSTRE I LOGE URANIA.

Jeg har lyst til å gi dere en liten orientering om "Formiddagstreffet" som de fleste av dere kanskje ikke kjenner så godt til.

Det var Det Norske Rebekkaråd som i 1977 oppfordret logene til å starte med et "Formiddagstreff for eldre søstre". Hensikten var å samle søstre over 70 år, som ikke hadde anledning til å gå ut om aftenen, til en hyggelig formiddagsstund fra kl 1200 til 1400.

Vår Eks OM Margrethe Haugan ble anmodet om å danne en komité og hun ble også vår første formann. Ella Edin og undertegnede ble sammen med flere bedt om å være med i komiteen - og siden har vi to blitt der.

Grethe Haugan la grunnlaget for møtene som vi i dag følger, men med visse forandringer - bl.a. er navnet forandret til "Formiddagstreffet". Neste formann var str. Alice Urianstad og kasserer var str. Gerd Ullstrøm.

Da loge Teresa ble stiftet i 1983 fortsatte Teresas søster å komme til Formiddagstreffet helt til de ble så mange at loge Teresa ville starte med sitt eget Formiddagstreff.

Ella Edin ble valgt til formann i 1990 og er det fortsatt. Jeg overtok som kasserer i 1992 og er fortsatt med. Jeg mottok en kassabok fra 1989. Noe skriv før denne dato har vi ikke, bortsett fra en artikkel i et festskrift fra loge Uranias 75 års jubileum i 1988.

Jeg siterer: "Komiteen hygger for søstre over 70 år, alle får skriftlig innbydelse til formiddagstreffet, som er meget godt besøkt. Komiteen sørger for servering, underholdning og gratis utlodning. Et verdifullt arbeid blir utført her, da mange eldre søster ikke finner anledning til å gå ut om aftenen. I april 1988 er det 10 år siden Formiddagstreffet startet" sitat slutt.

Altså har vi bestått i 33 år pr. d.d.

Vi sender ikke skriftlig innbydelse lenger. Treffene blir opplyst på logemøtene og i vårt møteprogram. Vi avholder tre møter i vårterminen og tre på høsten. Alle over 60 år er hjertelig velkommen. Vi har ikke noe fast program. Underholdningen

sørger søstrene selv for med sang, musikk, diverse opplesning eller at man forteller noe morsomt man har opplevet. Alle har med en gevinst og alle vinner. Like stor spenning hver gang. Serveringen er smørbrød eller rundstykker, kaker og kaffe. Sommer- og julemøtene har vi gjort litt ekstra stas på ved å serve noe annet enn det vanlig og med vin, øl eller mineralvann til. Ella Edin planlegger hva vi skal servere og står for alle innkjøpene. Kakene er det komiteen som baker og for dette betaler vi (komiteen inkl) fra 30 til 50 kroner. Det hender at søstre som vil markere sitt eget jubileum spandere vin eller sherry. Det er alltid meget vellykket. Ved et par anledninger har sommertreffet bestått av en "Hatteparade" hvor søstrene har medbrakt festlige og morsomme hatter til stor munterhet for oss alle.

I 1992 hadde vi en sommer tur til Harandsvangen og i 1993 en sommerfest hos Ella Edin på Kjøv-angen i Son. Siden har vi vært der flere ganger. Alltid veldig hyggelig med velkomstdrink, lunsj og middag m/drikke, kaffe og kaker. Alt spandert av vertinnen. Ja, det var festlige turer og med der-til fint vær, var alle treffene i Som meget vellykket.

Med vanlige møter klarer vi oss godt økonomisk med inngangspenger, men til utgiftene utenom er det godt å få et tilskudd fra Urania. I løpet av disse 20 årene fra str. Ella Edin overtok, har vi mottatt kr 3.277 i

støtte fra logen, hvorav kr 1.500-gikk til betaling av buss til Haraldsvangen og resten til

innkjøp av lyststaker, TV-kanner og div. utstyr til bruk for tillaging av smørbrød. Dessverre har Mattilsynet satt en stopper for dette så nå blir maten laget hjemme. Dette gjaldt alle logene. Vi har i år mottatt kr 1.500,- fra Søsterskillingskomiteen til ny kaffetrakter og 3 stk. TV-kanner. Det overskytende beløp tar vi godt vare på til et senere behov. Regnskapet blir revidert av revisor. Formiddagstreffene avholdes i B-lobbyen i Stortingsgaten 28.

Fra 1990 og til 1. juni 2010 har vi avholdt 117 møter, og jeg tror jeg trygt kan si at alle fremmøtte søster har hatt en hyggelig formiddag. Komiteen håper at flere søstre over 60 år, og som har anledning, vil komme på "Formiddagstreff"! Søster Marvel Dahl.

"Alla dessa dagar som kom och gick – inte visste jag at det var livet"

Hva er egentlig tid?

"Vi har dårlig tid". Iblant lurar jeg på hvor mange ganger min datter på snart seks år har hørt den setningen. Her for en stund siden utfordret hun meg: - slapp av pappa, tid finnes ikke.

Dette var tidlig på morgenen en helt alminnelig hverdag, og kanskje var det blikket mitt som fikk henne til å revurdere sitt opprinnelige standpunkt. Hun

fulgte i hvert fall opp med et spørsmål som gikk i en litt annen retning: - Pappa, hva er tid?

Ja, hva er tid? Det beste svaret jeg kjenner til kommer fra kirkefaderen Augustin: "Jeg vet hva tid er helt til du spør meg". Tiden er livets sentrale ingrediens, vi må forholde oss til den – det går ikke an å leve uten at tiden aktiveres – men selv om det er mulig for oss å se på klokka og bla i almanakken, er tiden strengt tatt usynlig for oss. Det skyldes at den ikke kan gripes med noen av de sansene vi har til rådighet. Vi kan ikke se den, høre den eller lukte den. Men vi møter den likevel.

Den svenske dikteren Stig Johansson gir en treffende beskrivelse av et slikt møte: "Alla dessa dagar som kom og gick – inte visste jag att det var livet". Et møte med tiden er et møte med livet, men ofte ser vi ikke det. I den grad vi legger merke til tiden, er det gjerne som en begrensning. Hvor ofte har vi ikke kastet et blikk på klokka og tenkt for oss selv: "Jeg har ikke tid". Det er en pussig påstand, tid er noe vi har så lenge vi lever. Hvem er det som har tiden som ikke jeg? Men setningen sier noe om vår selvforståelse.

"Jeg fikk ikke tid". Har du noen ganger benyttet deg av den setningen? Jeg har det. Mange ganger – typisk i de situasjonene jeg ikke har gjort noe jeg har lovet å gjøre. Men jeg innrømmer villig at det er vanskelig å tenke seg en situasjon der setningen gir en korrekt beskrivelse av denne situasjonen. "Jeg fikk ikke tid". Nei, hvem skulle jeg egentlig fått den av? Hva er det vi egentlig sier når vi bruker denne setningen? Jeg tror det er noe i retning av: "Jeg har ikke gjort det, men skuld ikke på mer. Det er ikke jeg som bestemmer her." Ordene tåkelegger det som i virkeligheten har skjedd. Jeg har unnlatt å gjøre noe – og det er et valg jeg har tatt – og så forsøker jeg å presentere det som om det egentlig ikke er mitt valg, men bare et resultat av tidens begrensning.

Tanken om et liv i frihet kan forlede mennesker til å tro at alle muligheter skal utfors-

kes, men det er mer å underordne seg mulighetenes tyranni enn å leve i frihet. Frihetens mulighet blir ikke virkeliggjort om man gir etter for enhver impuls, snarere tvert imot. Valgene følger oss – det samme gjør det som velges bort. Det er to sider av samme sak, men det har blitt mer og mer utydelig for det modere, vestlige menneske. Tiden har gått fra å være en livsmulighet til å bli en begrensning fordi det har festet seg en oppfatning av at frihet dreier seg om å realisere flest mulig ønsker. Da blir tiden en begrensning.

Allerede for mer enn 200 år siden påpekte den franske tenkeren Alexis de Tocqueville at de frieste menneskene, de med flest muligheter og færrest begrensninger, alltid syntes å bære uværsskyer over sitt hode. "De virket dystre, nesten bedrøvede. Det er fordi de aldri kan la være å tenke på de goder de ikke hadde fått." Selv om tiden ofte beskrives som en begrensning – som noe vi ikke har eller ikke får eller som for det meste er dårlig – er sannheten en helt annen: Tiden tilhører hver og en av oss. Den er ikke en makt utenfor oss som begrenser oss, den er selve grunnlaget for å velge.

Tiden gir oss ikke anledning til å gjøre alt vi har lyst til, den gir oss en anledning til å ta våre valg.

Det er det frihet dreiser som om. Men noen ganger er vi så fokuserte på alt vi skal gjøre at vi glemmer dette.

Ludvig Holberg tegner et komisk bilde av den stundesløse, han som aldri har en ledig stund. Den overstressete her Vielgeschery har ti tanker i hodet samtidig, fire skrivere som skal holdes i arbeid, og ei svart yndlingshøne som blir hakket på av de andre hønene. Han har det evig travelt, men får ikke gjort noen ting. Det meste ender opp i innfløkt forvirring. Tilsynelatende er det han som har makten - og han liker å framheve hvor tungt det er å ha dette ansvaret – men i det kaoset han skaper rundt seg ender han opp med å bli manipulert av andre. Vi får etter hvert inntrykk av at denne

forvirrede travelheten er innbilt, den foregår inne i hodet på herr Vielgeschery. Han har det egentlig ikke så travelt. Når sant skal sies, går han for det meste rundt seg selv. Travelheten er et bilde som har festet seg til hans netthinne, han ser verden gjennom dette bildet. Det han ikke ser er at situasjonen er stikk motsatt. I stedet for å benytte tiden til å beklage seg over sin egen travelhet kunne han like gjerne ha gjort ingenting – og fått gjort like mye.

Han har tid – men han har sluttet å legge merke til det. Han har strengt tatt ingen valg. Han bare later som.....

SOMMERMØTE I LOGE URANIA OG INTERNASJONALT MØTE FOR SØSTRE PÅ FACEBOOK

Så kom helgen som vi alle hadde jobbet så hardt for. Facebook møtet som hadde startet i Leksand, Sverige året før. Stafettpinnen skulle føres videre til Oslo.

Fredag 4. juni våknet vi opp til strålende sol. Våre nordiske søstre skulle ankomme Karl Johan hotell. Inger-Lill og Kari U ønsket dem velkommen til dette Rebekkatreffet. Søstre fra flere Loger her i Norge var også representert. Kvelden skulle vi tilbringe på Akershus festning - Karpedammen cafe - hvor vi i Loge Urania samtidig skulle holde vårt årlige sommermøte.

Undertegnede var tidlig oppe for å kjøpe inn blomster og dekke bordene. Fikk hjelp av en dansk venninne og søster, Ranveig. Kari og Øistein kjøpte inn drikkevarer og Wenche A hadde sørget for underholdningen - Geir Olav fra Loge Viken. Våre Logebrødre fra Albert Schweitzer sto klare med et glass musserende vin. Det ble god stemning fra første stund. Susanne (fra Sverige) og Inger-Lill ønsket alle hjertelig velkommen til Rebekkamøte nr 2 i Oslo.

Menyen bestod av store saftige og utrolig gode reker med masse tilbehør og nydelig hvitvin til.

Geir Olav spilte og sang koselige ballader i bakgrunnen mens vi skravlet og skravlet. Vi sang litt med også selvfølgelig. Etter hvert som kvelden skred frem startet dansen. Vi damer behøver ikke alltid partner når vi danser, men våre logebrødre tro til så godt de kunne. Latteren satt løst og alle "kjente" alle etter hvert. Det eneste som var litt trist var at våre søstre fra Finland ikke rakk frem til denne festen da deres fly var veldig forsinket.

Ved tolvtiden fulgte Inger-Lill gjestene til hotellet og tok samtidig imot søstrene fra Finland som nettopp var ankommet.

Som dere ser så ble det tatt mange fine bilder. Vi i komiteen fikk mange koselige tilbakemeldinger om en vellykket kveld. Det varmet. Det var ca 80 søstre med. Takk til alle som bidro til å gjøre denne dagen så vellykket!!

Søster Brit Iser

Odd Fellow Ordenens - visjon vil si det samme som vår - din og min.

- å utbre Vennskapets, Kjærlighetens og Sannhetens grunnprinsipper mellom mennesker
- å styrke dem i kjærlighet til Gud og deres neste
- å lære at ord ikke er nok,
- at lærdom må omsettes i handling
- at den enkelte – etter evne – bidrar til menneskenes forbedring.

En Odd Fellow bør kjennes igjen på væremåte og gjerninger.

Lørdag 5. juni fortsatte som dagen før med strålende sol. Inger-Lill, Kari U, Wenche A og Sølvi

R møtte tidlig opp på Karl Johan hotell for å lose våre nordiske søstre ut på sightseeing - rundt i byen og på Operataket. Kari U kjørte tre danske søstre til Kontiki, Viking museet og Holmenkollen/Frognerseteren for lunsj, og en liten tur til øya "Danmark" utenfor Sandvika. Det ble også litt tid til overs så våre gjester kunne shoppe på egenhånd.

Vel hjemme igjen var det ikke mye tid til å komme seg inn i langt antrekk for å rekke øvelse i logen kl 16. Veldig mye stress, men det hører jo med til så store begivenheter.

Kl 18 ankom gjestene til vår Festloge. De ble ønsket velkommen og ført inn i A lobbyen hvor noen av våre brødre fra AS serverte et glass musserende. (Hva skulle vi gjort uten dem). Kl 19 ble de ført inn i salen av undertegnede som var CM for anledningen. Overmester Mona Rasmussen ønsket alle velkommen.

Festlogen ble en flott og høytidelig seremoni. Noen tårevåte øyne ble oppservert.

Da vi kom ut av salen, holdt Knut Nilsen en fantastisk konsert for oss. Det han spilt var både vakert og morsomt.

Etter konserten gikk vi inn i spisesalen til et nydelig pyntet bord. Vi startet med Kongesangen og deretter sang vi nasjonalsangen til de land som var

representert. Det var meget høytidelig og flott. Vi fikk servert lammegryte provance med rødvin til. Det ble også holdt mange fine taler.

Etter middagen, ble det servert kaffe og en megastor marsipankake fylt med bringebær. Det var også anledning til å nyte noget attåt.

Susanne overleverte stafettpinnen til Mona. Det var en stakk som var helt spesiell. Deretter overasket danskene med Annie i spissen med en egen produsert rap-sang. Den var utrolig morsom. De ble oppfordret til å synge den en gang til. Fra Finland trakterte Annele flygelet og Leila Hedman sang opera. Det var nydelig å lytte til. De svenske søstrene underholdt oss og Susanne leste for oss. Karin fra Bergen var en hysterisk morsom stand up artist. Både på norsk og engelsk. Jeg håper ikke jeg har glemt noen da min hukommelse ikke er som den engang var....

Tror ikke noen kjedet seg denne kvelden. Alle så veldig fornøyde ut da de forlot lokalet.

Tusen takk til våre brødre fra AS og til komiteen som gjorde dette mulig

Terningkast 6!!

Søster Brit Iser

Betydningen av de tre kjedeled:

*Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Venskab * Kærlighed * Sandhed
Vänskap * Kärlek * Sanning
Ystävyys * Rakkaus * Totuus*

Søstrene fra Norge som var med på Loge nr. 2 Uranias Festaften.

Søndag 6. juni våknet vi nok en gang med strålende solskinn og veldig varmt. De fleste reiste hjem på formiddagen, men noen ble igjen for å se Frognerparken. Vi bestilte bord på Herregårdskroen, som en avslutning på denne fantastiske helgen. Inger-Lill møtte igjen opp på hotellet for å guide de søstrene gjennom byen og opp til parken. Denne gange hadde hun med den søte lille hunden sin. Søt er det eneste som ikke er løgn. Veldig snill også. Vår bror Georg Uhlmann fra AS skulle guide oss, og vi startet innenfor hovedporten. Han fortalte en lydhør forsamling om Vigeland. Vi gikk over broen og opp til Monolitten. Med så mye viten om Vigeland og skulpturene tok det litt tid, men vi tok en hvil ved den store fontenen da Charlotte prøvde seg på labyrinten som er ca 3 km. Hun kom ikke gjennom hele, men et godt forsøk. Vel opp ved Monolitten hadde vi en flott utsikt over parken som lå der og badet i sol og med et hav av vakre roser i nydelige farger. Da var jeg veldig stolt!

Vi ruslet ned til Herregårdskroen til en deilig lunsj. Vi var ikke så mange igjen, men hadde det utrolig koselig.

Tusen takk igjen til alle som var med både komité og gjester og en stor takk til Georg som delte så mye historie med oss.

Neste år skal vi til Danmark for å overlevere stafettpinnen videre. Nå må vi alle legge våre hoder i bløt, som det heter, så vi kan gi dem skikkelig underholdning. Vi tenkte å starte forberedelsene allerede i januar. Da er det bare å si i fra hvem som vil være med på det.

Søster Brit Iser

Hellige trær og gammel folketro.

Treet har helt fra gammel tid spilt stor rolle i utøvelse av religion. I mange samfunn har man identifisert treet med en guddom eller betraktet treet som bolig for guddommer. I den greske mytologien assosierte man mange av de guddommelige vesener med trær: Apollo med Laurbær, Athene med oliventreet. Dansen omkring maistangen, som er kjent fra Sverige, er en rest av en gammel trekult som i førkristen tid var en del av et fruktbarhetsritual i Europa.

Rogn

Rognebær er et middel mot trolldomskraft i den europeiske folklore. På øya Man på de Britiske Øyer knytter man et beskyttende rognetre kors i kuhalene kvelden før måneden mai for å beskytte buskapen mot det ondes påvirkning. Rognekorset må lages uten bruk av kniv.

Ask

Berømt for sine beskyttende og helbredende egenskaper.

Hyll

Hyll er til tross for sine medisinske egenskaper et uheldig tre fordi Judas hengte seg i en gren av et hylletre. Hekser omgjorde seg selv til hylletrær. Hogger man et hylletre, begynner treet og blø.

Pil

Pil sammen med hassel og bjørk gir de beste ønskekvistene. Pil er symbol på sorg og forsmådd kjærlighet. Den er full av magiske egenskaper, bringer hell ved barnefødsler og det ble ment at den kunne helbrede de gamle og syke.

Taks

Symboliserer så vel liv som død. Treet var i England innviet til underverdenens dronning Hecate, og finnes nå på nesten alle engelsk kirkegårder. Det grønne løv representerer det evige livs triumf.

Eik

Eika var våre nordiske forfedres tordentre. Det var guden Thors helligdom, og den ga beskyttelse for den som søkte tilflukt under dens grener. Hvis eika ble truffet av lynet, ble de spredte trestumpene oppbevart som beskyttende amuletter.

Yggdrasil

Verdenstree. Hele den nordiske mytologi stammer fra det legendariske asketreet Yggdrasil. Yggdrasil representerer kosmos, og er en bro mellom den himmelske og den jordiske sfære.

Tuntreet

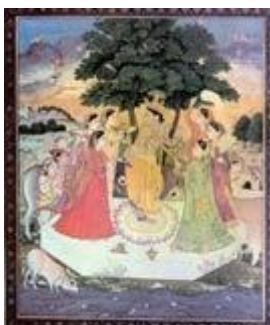
I gammel tid ble tuntreet sett på som et symbol på selve ætten - etter hvordan treet vokste og trivdes. I sagn, fortellinger og folketro har tuntreet spilt en viktig rolle. Det var et sted på gården hvor gode vetter og følge holdt til. Treet ble helt til i den senere tid sett på med nesten hellig ærefrykt. Dette var i grunnen ikke så merkelig, for mens tiden gikk og generasjonene skiftet, sto tuntreet der hver vår med grønne grener.

Treet så de gamle som ruslet mot livskvelden, og de unge som vokste opp. "Jau, ætta skulle visseleg få leva!" Det maa ei ældes og sygne hen, det skal fra sin Rod beskjaes igjen, og holdes i Ære og kjækt sin Krone mod Himlen bære. Mange steder har det vært skikk å slå øl eller melk ved et tuntre. Trærne var så hellige at ingen våget å bryte så mye som et løvblad av dem. Det ville føre til ulykke eller sykdom.

Søster Kari Ulrichsen

Yggdrasil - verdenstree

Hinduguden Krishna står her under det hellige Kdam-ba-treet mens hans fløyetoner lokker de dødelige til å forene seg med deres gud under treet.

Livets tre, avvist av Adam i paradisetts hage til fordel for kunnskapens tre, fornyet sitt løfte om udødelighet. Da det gjenoppsto var det symbolisert ved krusifikset og tilbød frelse og evig liv.

Sommermøtet er over og ferien har startet. Veldig godt med ferie, men vi som klører oss fast til logelivet møtte glade opp på møtene i Frognerparken annenhver torsdag hele sommeren. Det første møtet startet med litt gråvær, kaldt men oppholdsvær. Det skremmer ikke de mest hardbarkede. Vi var 22 brødre og søstre som hygget oss på Frognerparken cafe en "filial" til Herregårdskroen. Vi satt i eget telt med to servitører til vår disposisjon. Meget behagelig:o) Dette var starten.

Det møtte ikke mange på de neste møtene. Det var kaldt og regn. Kun en gang hadde vi sol og varmt vær. Da tok vi som dere ser de fleste bildene. 25 stk fant veien, Jeg jukset litt og hadde med 2 familiemedlemmer. Det ble en utrolig koselig kveld! Da hopper vi over resten og tar med oss avslutningsfesten. Det var sol, litt regn og sol igjen. Våre brødre fra Albert Schweitzer har vært vertskap for disse møtene, og nå hadde de invitert til et flott rekebord. Nydelige digre reker med tilbehør og utsøkt hvitvin. Vi nøt dette måltidet innomhus denne gangen. Veldig behagelig! Nå er det bare til å se frem til neste sommer og våre koselige treff som våre brødre

i AS har gjort mulig for oss - Tusen takk.
Søster Brit Iser.

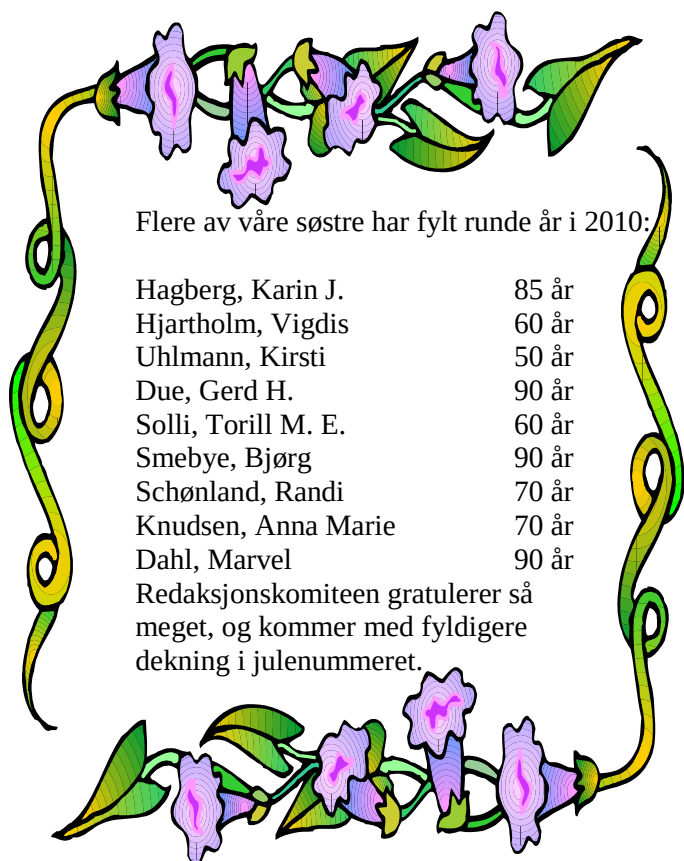

SØSTER TORGUNN HAUSTRIES BLE 70 ÅR 24. APRIL - SØSTRENE GRATULERTE

Bilder fra Søsterskillingen.
Det var mange gevinster så
Sølvi og Hege fikk trimmet
skikkelig.
Mimmi gikk av med den
gjeveste gevinsten.

Flere av våre søstre har fylt runde år i 2010:

Hagberg, Karin J.	85 år
Hjartholm, Vigdis	60 år
Uhlmann, Kirsti	50 år
Due, Gerd H.	90 år
Solli, Torill M. E.	60 år
Smebye, Bjørg	90 år
Schønland, Randi	70 år
Knudsen, Anna Marie	70 år
Dahl, Marvel	90 år

Redaksjonskomiteen gratulerer så meget, og kommer med fyldigere dekning i julenummeret.

Sosialkomiteen ønsker hjelp fra ALLE SØSTRENE til å skaffe gaver/gevinster til Sosial-aften. De som trenger noe skriftlig ift at det er i Odd Fellow-sammenheng kan enten kontakte sekretær Wenche Høgåsen eller Ingebjørg M. Lippart. Alle bidragene som kommer inn – underveis – ønsker Ingebjørg tilbakemelding på slik at hun kan føre en samleliste over det vi får.

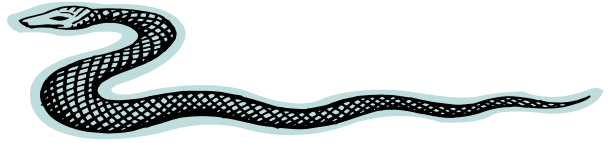

Sensommertreff i Leir nr. 1 Oslo – 26. august på Akershus festning. Først var det omvisning på festningen og dernest ”Skalldyrparty” ved Karpedammen. En hyggelig kveld med flotte søstre.

SYNDEFÅLL

(Greit å bli minnet om det – søster K. Ulrichsen)

Slangen sa

Til den første kvinne:

”Du synes å trives og ha det bra
bak ditt fikenblad.

Du eter deg sund
og lubben og rund
på alt hva du finner av frukt her
inne.

Men noe, noe mangler du dog,
kjære venninne,
for jeg er litt av en psykolog-”

Eva sa:

”Jeg har vel alt som en kvinne
kan ha,
mat og klær
og alt det der,
er det no` mer mellom havens
trær,
så si hva det er!”

Den listige slange slynget seg
da om kvinnens kne.

Den pekte på kunnskapens
brennende tre

og sa: ”Se.

Kvinne, du er ifra skaperens
hånd ennu en ånd.

Eplet på treet er brusende rødt,
et og bli kjøtt!”

Hun sa: ”Du er grov.

Du fører et sprog
som man ikke har lov
til å føre i første Mosebog.

Jeg må jo begjære
den skinnende frukt.

Jeg vilde ha brutt den,
men Gud har forbudt den
med trussel om tuk, og

og da får det være.

Jeg blir i freden
og spiser en pære
med Adam isteden”

Men slangen var kjent
som en dyktig dosent,
han aktet å vinne sin første
debatt med den første kvinne og
hvisket betatt:

”Vel er det smukt å drikke
uskyldige vekters vin,
men husk at bare forbuden frukt
har C-vitamin!”

Kunnskapens tre
er livets fornyer –
Dets saft går deg hett
gjennom blodet og hodet,
og se, du blir lett
som den fallende sne
og de drivende skyer –

Eva bli kvinne
og kropp
og sjel!
Klyv opp
og stjel
mens tiden er inne -!

Og Eva ble underlig myk i kne.
Blodet sang.
Og plutselig sto hun ved kunn-
skapens tre
og tittet på skrå
mot eplet som hang
i det blendende blå.
Hun tenkte som så:
skitt la gå.

Bare en bit,
og Eva var ild.
”Adam kom hit!”
og Adam kom til,
og Adam gjør som hans Eva
vil.

Da er det han kommer,
den straffende ånd
med flammer og trommer

og domsbasuner og sverd og
sånn.

Herren kremter sin gane tørr
og spør:

”Hva har dere gjort?”

Men Eva vender sitt åsyn bort.
Og skapningens herre blir rød
som en laks
og sukker tungt
og tenker: den gamle er gam-
meldags på dette punkt!

”Har dere spist
av kunnskapens tre?”

”Ja visst har vi det.

Jeg var ikke klok,
men hun fristet meg jo”

”Nei, *den* er god!

Du ville jo ha”

”Det var deg som sa: ta”

”Det var deg som tok”

Herren sa med formaning og
tuk:

”Vi kan ikke drive alminde’lig
bespisning av kunnskapsfrukt.
Ifølge lovens paragraf 3
straffes det med
paradisforvisning.”

Herren gav, Herren tok –
Og hermed ender det første
poem i den første bok.
De jagdes fra Eden i evighet,
og således oppstod, som alle
vet - livets problem.

Og dette var myten om syndfal-
lets farer - fritt efter Moses.
Med små kommentarer.

Og dette har hendt mangfoldige
ganger med kvinner og guder
og menn og slanger –

**O, KVINNER OG GUDER OG
SLANGER OG MENN, KOM,
LA OSS GJØRE DET OM
IGJEN!**

Andre Bjerke

BETRAKTNINGER FRA EN LOGEBROR – EN SOMMER ER OVER

Forventninger skaper skuffelser, og den forrige betraktningen som min penn formidlet var i stor grad preget av den skuffelsen som jeg delte med mange søstre og brødre over svaret på søknaden om å få danne en ny Rebekkaloge i

Oslo. Forventningen om positivt svar var ikke den eneste forventningen den lyse årstiden rommet, og langt på vei fikk jeg innfridd de fleste av mine forventninger.

Sommeren ble ikke så varm som jeg fryktet at den kunne bli, boliglånsrenten har ikke skutt i været, hjemmelaget jordbærsyltetøy ligger i fryseren, og hagen ligner mer på det bildet vi har inne i hodet enn den gjorde når vi kjøpte huset i fjor sommer. Familien har kanskje ikke fått innfridd alle sine forventninger når det kommer til ferieønskene, men litt utenom det vanlige har det blitt og fjern-boende familie og venner har fått besøk.

En av de mer teoretisk sett feriepregede syslene som fikk en del oppmerksomhet, var sommerens krabbefiske på Nordmøre. Jeg skriver teoretisk sett feriepreget, for i realiteten var det hardt arbeid. Fangsten var svært god og i løpet av noen hektiske dager var krabbesesongen over for vår del, med ca 1000 kg krabbe som resultat. Krabbekokeren vår er i minste laget til å tilberede så store mengder i, så det ble til at bare de beste hunnkrabbene ble kokt hele, resten av fangsten ble tatt klørne av, og så raskt og humant som mulig, avlivet før de ble overgitt til fiskene som for. Klørne ble selvsagt tatt vare på og kokt, det er jo svært lite som smaker bedre enn en lunken, nykokt krabbeklo en fin sommerdag!

Noen synes kanskje at dette er bestialsk, men krabbene kaster seg over fisk når de får sjansen til det, og nå bidro vi til at praktisk talt alt av vårt avfall som var spiselig for andre ble nyttiggjort i det økosystemet havet er. Vi fisker fisk, tar vare på det som er spiselig for oss (eller vårres som vi kristiansundere sier det), og bruker restene til krabbeagn og måke-/fiskefor. Fanger så krabbe, tar vare på det som er spiselig og overlater resten til fiskefor. Dette, kombinert med en ganske hard

beskatning av de store krabbeforekomstene som er, er godt naturvern da det etter hvert begynner å bli for mye av krabben enkelte steder. Den er tidvis liten og begynner å få sykdomstegn, så naturen har nok en eller annen selvreguleringsmekanisme på lager hvis ikke flere velger å høste av den norske naturen i stedet for å spise f eks kanadiske og kinesiske oppdrettsprodukter.

Det som jeg også dessverre oppdaget i sommer, er at det er mange som har et bestialsk forhold til både krabbe og andre mer nærstående dyrearter. Katter som ikke inngikk i ferieplanene finner man vel i de fleste lokalsamfunn, og blant beboerne i Taremarebyen oppdaget vi at det var mange som oppe på landjorden ville ha kvalifisert til både uføretrygd og voldsoffererstatning. Et urovekken- de stort antall krabber var uten den ene eller begge klørne. Noen velger altså å rive klørne av krabbene og kaste de uti igjen, slik at nye klør skal vokse ut igjen, til tross for at deres evne til å tilta seg næring blir redusert eller i realiteten fjernet helt. Det vitner om lite ærefrykt for andres liv og jeg sitter igjen med en følelse av at dette er et skremmende eksempel på at samfunnet er i ferd med å bli kaldt og hardt.

At det går mot kaldere tider er et faktum, noe Kirsti Sparboe synes å få mer og mer lov til å minne oss om med sin gamle slager om sommeren som er over. Det er lov å håpe at selv om temperaturen ute synker, så kan det fortsatt være varmt i våre hjerter når høstens mørke kvelder kryper innpå oss. For oss som er Odd Fellows, er det heldigvis slik at høsten gir oss anledning til å bidra med varme hjerter og demonstrere at vi har respekt for og kjærlighet til våre medmennesker, samt ærefrykt for livet. Jeg vil derfor oppfordre alle søstre og brødre om å bidra til at "Ærefrykt for livet" som går av stabelen første helg i oktober blir en suksess. Helt på tampen vil jeg igjen trekke frem Kirsti Sparboe og sende en tanke til de som jeg var så heldig å få tilbringe tid sammen med i sommer: En sommer er over – vi sees igjen til neste år!

Mbh i V., K. og S.
Rolf J. Ledal

Denne PAI'EN dukket opp på Facebook for noen uker siden, og den kan anbefales på det varmeste:

Bunnen av en ildfast form eller en kakeform dekkes med skrelte epleskiver, 3-5 mm tykke.

Bland sammen 3 dl mel og 2 dl sukker og helle dette over.

Om ønskelig, kan kanel strøes over eplene eller blandes med sukker og mel.

Det hele dekkes med tynne skiver av smør eller margarin, bruk ostehøvel.

Strø over litt sukker, evt. sirup. Jeg brukte honning, som var aldeles utmerket.

Stekes i 225 grader i 15-20 minutter, eller til paien får fin farge.

Serveres lunken med vaniljeis.

Lykke til fra Karin

En gruppe på 40-år gamle venninner diskuterte hvor de skulle møtes til lunsj. Endelig ble det avtalt at de skulle møtes på Ocean View restauranten fordi servitørene der hadde stramme bukser og fine rumpe.

10 år senere, i en alder av 50, diskuterte de igjen hvor de skulle møtes til lunsj. Endelig ble det avtalt at de skulle møtes på Ocean View restauranten fordi maten var god og vinutvalget var utmerket.

10 år senere, i en alder av 60, diskuterte de igjen hvor de skulle møtes til lunsj. Endelig ble det avtalt at de skulle møtes på Ocean View restauranten fordi de kunne spise i fred og ro, og restauranten hadde en nydelig utsikt over havet.

10 år senere, i en alder av 70, diskuterte de igjen hvor de skulle møtes til lunsj. Endelig ble det avtalt at de skulle møtes på Ocean View restauranten fordi restauranten var rullestoltilgjengelig og hadde en heis.

10 år senere, ved 80 års alder, diskuterte de igjen hvor de skulle møtes til lunsj. Endelig ble det avtalt at de skulle møtes på Ocean View restauranten fordi de aldri hadde vært der før

REMEMBER WHEN YOU ARE IN DEEP SHIT, LOOK STRAIGHT AHEAD, KEEP YOUR MOUTH SHUT & SAY NOTHING.

Husk at:

Eldre mennesker er verdifulle:
Vi er mer verdifulle enn den yngre generasjonen:

Vi har *sølv* i vårt hår.
Vi har *gull* i våre tenner.
Vi har *stener* i våre nyrer.
Vi har *bly* i våre føtter,
og
Vi er ladet med *natur gass*!

Så er igjen høsten her – sommeren er over – for denne gang – men den kommer igjen til neste år!

Vi skal igjen begynne å pakke våre kropper inn i varm ull og tykke støvletter. Vinterdynen har vi kanskje også fått på plass i sengene våre.

Den astronomiske høsten er perioden fra høstjevndøgn til vintersolverv, og de sammenfallende astrologiske høsttegnene er vekten, skorpionen og skytten.

Innen meteorologien defineres høsten gjerne som den perioden da normal døgnmiddeltemperatur for det aktuelle stedet er mellom 0 og 10 °C og synkende.

Så god høst til alle våre søstre - under "Gåsedundynene", men med fremmøte i logen på aktuelle møtedager - i Vennskap, Kjærlighet og Sannet - Redaksjonskomiteen.

